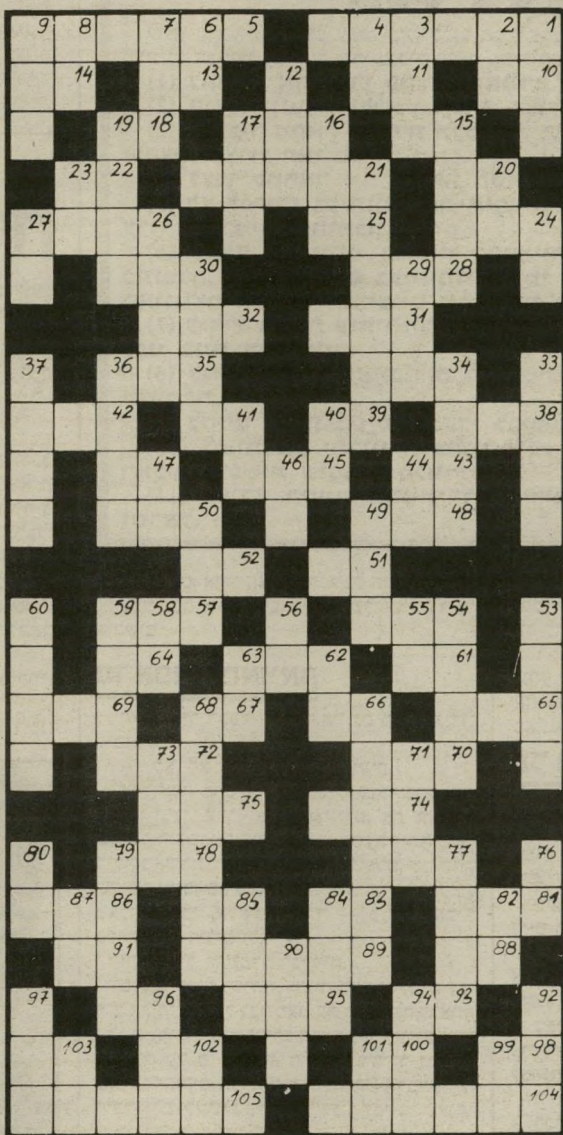

מאריך:

1. איז משפט צדק (ארמית 3,3);
5. שללו של יזון (3,3); 10. בדיקה;
11. פרורה, חלק קטן; 13. פרשה
- בספר שמות; 14. עמית; 15. מילת
- שאלה; 16. אזור חלצים; 18. פת:
20. חבר הממשלה; 21. קררה (נחום
- ב' א'"); 22. לחות בצמת; 24. מיתר
26. חנוכה; 28. תבונה, שכלי טוב; 30.
- נטע; 31. חרד; 32. כתם; 34. בעל
- חיים, גבור ספרו של ג'ק לונדון;
- למדידת הקו המאזן; 39. מילת
- שליה; 41. עלים לחליטת משקה;
42. קולות הכנפיים במעופו; 43.
- אלוהים; 45. מבע מים; 47. תוך;
48. נמל בערב הסעודית; 49. כלי
- יריה עתיק; 51. פלא; 52. צריך
- לומר (ר"ת); 54. נזיר טיבטי; 57.
- אבן מן החושן; 61. מעבה היער; 62.
- מועצת זקנים; 64. תו מוסיקלי; 65.
- מין לטאה; 65. תיק; 67. בן־בקר,
69. ספורט חורף; 70. כינוי כבוד
- לגדול בתורה; 72. חום חוק; 74.
- כלי יריה; 75. מין; 77. גלוי דעת;
78. מס ערך מוסף; 81. הסיר את
- החלק העליון של דבר; 83. מושבה
- יהודית במצרים; 85. שחמטיות;
- הוראה מגבוה; 86. שיח שמפירותיו
- מכונים משקה — מוצאו
- מאתיופיה; 88. מכסה הבית; 89.
- שחור; 91. בן־אדם; 93. סמל
- לכליון והרס; 95. קבוץ צאן בקר;
96. כינוי לנפש האדם; 98. כלי
- מכלי התזמורת; 100. חומה; 102.
- אחד מן הצאן; 103. צמח פרא; 104.
- סוג של עוגה; 105. הגדול בימי
- הארץ.

מאריך:

1. שמו; 2. קיים; 3. זרם באמנות;
4. כהמת משאות; 6. וורם; 7. חשק;
8. גבעה נישאה; 9. בעל בעמיו; 12.
- חוק, אמיץ; 15. מפוז, מכרכר; 16.
- מהירות הקול (מ); 17. ארג לבן רק;
19. פנסיה; 20. דורון; 21. כף הרגל
- עם האצבעות (3,3); 23. שן; 24.
- מול; 25. יכול הגפן; 27. בירת ארץ
- השפלה (ח); 29. מקור מים; 30.
- רשת, נפה; 33. אונס; 34. חלק
- מחלקי הגלעין; 35. התערבות,
- התבוללות; 37. מוצא הרבר; 40.
- גם; 41. סימן על אותיות עבריות
- לבו; 44. בתיקול; 46. סוג של
- ארמה; 47. נחשול; 49. זן של

77. מכשול; 79. איש ביי
- ניים; 80. כאן; 82. מירת הלח; 84.
- רמאות; 85. סלע, כינוי לאלוהים;
87. פתח (ח); 90. תכונה; 92. מתכת
- רכה; 94. כפוף; 96. נמשך אחרי;
97. מעוול, מסית ומריח מקראי;
101. עבורי; 102. בן נח; 103.
- לבלתי.
50. נוצץ, מבהיק; 53.
54. שרד, גזל; 55. שפלירוח;
56. שמא; 58. במקום אחר; 59.
- קוגלגר (מ); 60. דופק; 62. זקן; 63.
- תנוקות של בית רבן; 66. דברים
- בטלים (עגה מן השפה הערבית);
68. ספור יפני מזוות ראיה שונות;
71. כתת, רסק; 73. שלוח (ח); 76.

אביגיל ינאי

היה נדמה לי...

(המשך ממעמד 17)

אחר ואילו אני — כאתר. אבל המח' תרת היתה משותפת לשני הגטאות. כך שמרנו על קשר, אבל שוב, עם המעבר למחנות המוות, נפרדנו. אחרי המילחמה אני כבר הייתי מפ' קר באצ"ל, חבר שלי הלך ברחוב, ומי באה מולו? רוחל'ה. מייד הם התחילו לדבר על ארץ־ישראל, אצ"ל, על מה כבר דיברו אז יהודים? החבר שלי הבין מייד שהיא פוטני ציאל לגיוס מחדש לאצ"ל. היא סיפרה לו שהבית־דים בכרולין אספו כסף, ושהיא מסתובבת כדי לחפש קשר ולמסור את הכסף. או לא היו המחאות, והיא הסתובבה כשסכומי־כסף עליה. היא הסבירה: „אני מתהלכת עם המון כסף...”

אמר לה: „ממש בימים אלה צריך להגיע הנה מפקד אצ"ל, ואני אצור קשר ביניכם.”

זה הייתי אני, אבל הוא כמובן לא ידע מכלום. הקשר הזה הוא גורל. רוחל'ה ואני הגענו למינכן כמעט באותן השעות. חברי אמר לה: „בשעה 1700 עימדי במקום זה וזה, והחזיקי עיתון הפוך. ייגש אליך אדם וישאל אותך שאלה כזאת וכזאת. תעני לו.” היינו זקוקים או לכסף כמו אוויר לנשימה. חברי מיהר לספר לנו על

ולקח אותי ליישם את השיטה החדשה כמעשיהו. הוא קבע שצריך להיות ועד של אסירים, שצריכים להיקרא „ריי־רים”, ולא אסירים. הוועד היה צריך להיבחר בבחירות דמוקרטיות בקלפי. נבחרתי בבחירות השניות פה אחר. כל הפתקים — כולם — אמרו אז: „שילנסקי!” כן, זאת היתה הפעם הראשונה שהי לכתי לבחירות בארץ... קשה לי לשכוח את תקופת הכלא. גיליתי או חברים מסורים ונאמנים רבים, אבל היו גם כאלה שהתרחקו. אלה היו ימי־החושך של מפא"י, שהי ש"ב השתולל. היו כאלה שפחדו ל־ הפגין ירידות, ואני מבין אותם. או הבנתי אותם... אבל זה כאב.

כשכבתי למישררהחוק, האמנתי במעשי בלב שלם. לא צפיתי כדיוק מה יקרה, אבל אדם המאמין במעשיו צריך להיות מוכן לשלם את המחיר. אם זה היה מעשה אימפולסיבי, או מחושב? לא יכול לענות לך, קשה. קשה לי לשכוח את התנהגותו של אורי אבנרי בתקופה ההיא. אף־על־פי שחילוקי־הדעות בינינו הם קוטביים, אני זוכר ותמיד אוכזר איך, כשנאסרתי והייתי נרדף ומושמן, ואפילו חברים פחדו לומר לי שלום, נתנו לי אבנרי ועיתונאי יחסם ולבני, למרות שזה היה

חייב שילנסקי בבנת

ואפילו חברים פחדו לומר לי שלום...

מאוד לא פופולרי. אדם צריך לזכור מי היו ירידיו בימים קשים.

עליהם: „היה נדמה

לי שאני לא

נליך שחור...”

ירבתי לבקשות רבות לראיין נת. היכן שידעתי שבמילא ישמיי צו, ולא ניהגו בהגינות — מדוע שאשתך בכלל פעולה? יאיר צבן צוטט כמי שהשמיץ אותי בתקשורת. אחר־כך ניגש אלי ואמר לי: „את כל הרברים הטובים שאמרתי עליך — הגון, ישר, מוכשר — השמיץ טו. השאירו שם רק את הרברים הרעים. אבל אני מתחרט גם על אלה, ואמצא הזדמנות פומבית לתקן זאת.”

מצאתי גם הודעה ממרכזי וירי־ שובסקי, ששב מנייתוח־לב־פתוח: „טל” פן בכל שעה בלילה” הגעתי ב־1 לפנות־בוקר. וירשובסקי אמר לי: „כדי להצביע נגדך כאיש פוליטי יצאתי טרם־עת מהמיטה. אבל אין לך כל קשר ליחסי האישי אליך.” גם חיים רמון ניגש אלי.

אחרי העליהם שעשו לי בתיקשורת עם מינוי, התרגשתי. האם נפגעת? לי היה נדמה שאני לא כל־כך שחור כפי שהעיתונות ציינה אותי ביום השני, היום שבו נבחרתי כיו"ר הכנסת. אני מחוסן כבר. בכל זאת, זה משפיע.

* כתובה על הסכם־השילומים עם נרמיה, הביא שילנסקי למישררהחוק מיטען־פנץ.

הבחורה שהגיעה רק שמעתי זאת והתנדבתי: „אני הולך כעצמאי” שאר החבר'ה קפצו: „אתה? מה פת' אום שהמפקד יילך? נשלח מישוה...” הם לא ידעו.

הגעתי למקום המיועד וראיתי אותה עומדת. אני לא צריך לספר לך איזו שימחה, אחרי כל התקופה של הנתק; היא היתה כמצב בנור. היא מחכה לאיש אצ"ל ועומדת עם עיתון הפוך, משגגת סיסמה, והנה — פגשה אותי.

היא חיוכית, נשיקות, התרגשות. ראיתי שהיא מביטה כל הזמן הצידה ומנפנפת בעיתון. אמרתי לה: „רוחל'ה, את יכולה כבר לזרוק את העיתון — זה אני!”

בכלא: „נבחרתי

לוועד האסירים

פה אחד!”

שבתי בכלא ב־1952. יש אל לי בקשה: תפרטי תקופה זאת יותר מדי. (ראה איגרת העורך). בכל העיתונים מהתקופה היא קרי או לנאום שלי בבית־המישפט: „אני מאשים.” ניהלתי אז יומן בכלא. ישבתי כרוב בתי־הסוהר. כרוב הזמן ישבתי במעשיהו. אבי השיטה שם היה הרוקטור דויד רודי. עברתי כעוזרו בכלא. רודי הובא במיוחד מאיטליה, כדי ליעץ לכתי הכלא. לפניכן היתה נהוגה שיטת התור־כיס, ממוזגת מעט עם שיטת האנגלים. כשהוא עלה לארץ, לקבל את התפקיד, כבר הזהירו אותו באיטליה: „דע לך: יושב שם זה וזה...” הוא הוציא אותי מבית־הסוהר ביפו

תן טרמפ לחייל

איתן עמיחי הדברת מזיקים בע"מ

מומחים להדברת תיקנים (ג'זקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים, עירפול מיוחד לארועים למניעת יתושים וחרקים מעופפים.

רמת־גן רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272, טל. 03-75-22-777

בשמירה על בריאותך ורכושך